

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 K 000650 10 Kž
Banja Luka, 25.02.2010. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Obrena Bužanina, kao predsjednika vijeća, te Redžiba Begića i Gorane Mikeš, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sonje Matić, u krivičnom predmetu protiv optuženih A. M., P. S. i N. K., zbog krivičnog djela razbojništva iz člana 233. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona Republike Srpske, odlučujući o žalbi branioca optuženog A. M., advokata S. M. iz D. i žalbi branioca optuženog N. K., advokata C. A. iz D., izjavljenim protiv rješenja Okružnog suda u Doboju broj 13 0 K 000 650 10 Kv 3 od 11.02.2010. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.02.2010. godine, donio je

R J E Š E N J E

Odbijaju se, kao neosnovane, žalbe branilaca optuženih A. M. i N. K. izjavljene protiv rješenja Okružnog suda u Doboju broj 13 0 K 000 650 10 Kv 3 od 11.02.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem Okružnog suda u Doboju broj 13 0 K 000 650 10 Kv 3 od 11.02.2010. godine, prema optuženima A. M. i N. K. produžen je pritvor nakon potvrđivanja optužnice Okružnog tužilaštva Doboju broj T 15 0 KT 000776 10 od 01.02.2010. godine kojom im se stavlja na teret krivično djelo razbojništva iz člana 233. stav 2. u vezi sa stavom 1. i u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona Republike Srpske, tako da pritvor po ovom rješenju može trajati do izricanja prvostepene presude, a najduže dvije godine od dana potvrđivanja optužnice, uz obaveznu kontrolu opravdanosti pritvora svaka dva mjeseca. Pritvor je optuženima produžen iz razloga predviđenih odredbom člana 197. stav 1. tačka v) Zakona o krivičnom postupku – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 100/09 – u daljem tekstu ZKP-prečišćeni tekst).

Protiv navedenog rješenja blagovremeno su izjavili žalbe branilac optuženog A. M., advokat S. M. iz D. i branilac optuženog N. K., advokat C. A. iz D.

Branilac optuženog A. M. u žalbi nije naznačio po kojim žalbenim osnovima pobija rješenje, s tim da iz sadržaja žalbe proizilazi da isto pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se uvažavanjem žalbe rješenje ukine i optuženi A. M. pusti na slobodu.

Branilac optuženog N. K. pobija rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se uvažavanjem žalbe rješenje preinači i ukine pritvor u odnosu na optuženog N. K., te isti odmah pusti na slobodu.

Nakon što je u skladu sa odredbom člana 337. ZKP – prečišćeni tekst i shodnom primjenom člana 320. istog zakona, ispitao pobijano rješenje u dijelu u kojem se pobija žalbama, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Neosnovano se žalbom branioca optuženog N. K. prvostepeno rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka tvrdnjom o povredi prava na odbranu, a što se obrazlaže time da je u konkretnom slučaju izostalo dostavljanje prijedloga za produženje pritvora osumnjičenom i njegovom braniocu najkasnije pet dana prije isteka pritvora po ranijem rješenju, a radi pripremanja izjašnjenja po prijedlogu. Ovakvim prigovorom žalba zapravo ukazuje na povredu odredbe člana 196. stav 3. ZKP – prečišćeni tekst, prema kojoj je tužilac dužan da podnese obrazložen prijedlog za produženje pritvora sudu najkasnije pet dana prije isteka roka iz rješenja o pritvoru, a koji prijedlog je sud dužan odmah dostaviti osumnjičenom odnosno optuženom. U konkretnom slučaju, a kako to proizilazi iz stanja spisa, pritvor je prema optuženom N. K. počeo teći 12.01.2010. godine od 18,15 časova, dok je prijedlog za produženje pritvora sadržan u optužnici koja je sudu dostavljena dana 08.02.2010. godine, a koji dan je prema kalendaru bio ponedjeljak, odnosno prvi radni dan u toj sedmici. Kako je rok isteka pritvora u odnosu na ovog optuženog po ranijem rješenju bio 12.02.2010. godine, a prijedlog za produženje pritvora podnesen sudu dana 08.12.2010. godine, što je u skladu sa odredbom člana 70. stav 4. ZKP – prečišćeni tekst, kojom je regulisano pitanje isteka roka koji pada u neradni dan, to proizilazi da navedeni prigovor iz žalbe svoju potvrdu ne nalazi u stanju spisa predmeta. Međutim, i pored toga treba ukazati da rok propisan odredbom člana 196. stav 3. ZKP – prečišćeni tekst nije prekluzivni, već instruktivni rok i da propuštanje tog roka ne dovodi do gubitka prava na obavljanje procesne radnje, pa se stoga neosnovano u žalbi ističe da je takav propust trebalo sankcionisati odbijanjem prijedloga za produženje pritvora. Konačno, ovaj sud primjećuje da, a kako to proizilazi iz zapisnika sa ročišta o izjašnjenju optuženog o prijedlogu za produženje pritvora, optuženi, a ni njegov branilac nisu ukazali na to da se ne bi mogli izjasniti o prijedlogu, a zbog kratkoće vremena za pripremanje odbrane.

Neosnovano se žalbama branilaca optuženih rješenje pobija i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pri čemu se u žalbi branioca optuženog N. K. prvenstveno osporava postojanje osnovane sumnje o počinjenju krivičnog djela, kao opšteg uslova za određivanje, pa i produženje pritvora, a žalbama oba branioca i postojanje posebnih razloga za produženje pritvora po pritvorskom osnovu iz člana 197. stav 1. tačka v) ZKP – prečišćeni tekst.

U vezi sa prigovorima branioca optuženog N. K., kojima se osporava postojanje osnovane sumnje o počinjenju krivičnog djela, ovaj sud ukazuje da takvom prigovoru nema mjesta u ovoj fazi postupka, to jest, nakon što je u odnosu na optuženog potvrđena optužnica od strane sudije za prethodno saslušanje (optužnica potvrđena 09.02.2010. godine), čime je potvrđeno i postojanje osnovane sumnje da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se tom optužnicom stavlja na teret. I pored toga ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u vezi sa tim prigovorom, pa je, a nasuprot drugačijim prigovorima iz žalbe, našao pravilnim zaključak iz pobijanog rješenja o postojanju osnovane sumnje, a što proizilazi iz dokaza dostavljenih uz optužnicu (iskaza svjedoka N. S. i V. P., iskaza optuženih, kao i pismenih dokaza u spisu), dok se u ovoj žalbi potenciraju samo iskazi optuženih K. i S., a potpuno zanemaruje iskaz optuženog M.

Nasuprot drugačijim prigovorima iz žalbi branilaca optuženih, ovaj sud nalazi pravilnim i zaključak iz pobijanog rješenja o postojanju posebnih razloga za produženje pritvora predviđenih odredbom člana 197. stav 1. tačka v) ZKP – prečišćeni tekst, to jest, zbog bojazni da će optuženi ponoviti krivično djelo, odnosno takozvane iteracijske opasnosti. Pored ispunjenog objektivnog uslova za produženje pritvora po ovom osnovu, jer se za krivično djelo koje se optužnicom stavlja na teret optuženima može izreći kazna zatvora teža od tri godine, i po ocjeni ovog suda postoje naročite okolnosti koje opravdavaju ovakav zaključak sadržane u činjenici da su oba optužena ranije osuđivani i to zbog istovrsnih krivičnih djela, odnosno krivičnih djela protiv imovine. Prigovori iz žalbe branioca optuženog A. M., kojima se ističe da je ovaj optuženi djelo u cjelosti priznao i da su stvari otuđene krivičnim djelom od optuženih oduzete i vraćene oštećenom, ničim ne utiču na pravilnost navedenog zaključka.

Iz svih navedenih razloga, a na osnovu člana 336. stav 3. ZKP – prečišćeni tekst, valjalo je žalbe branilaca optuženih odbiti kao neosnovane i odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
Sonja Matić

Predsjednik vijeća
Obren Bužanin

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić